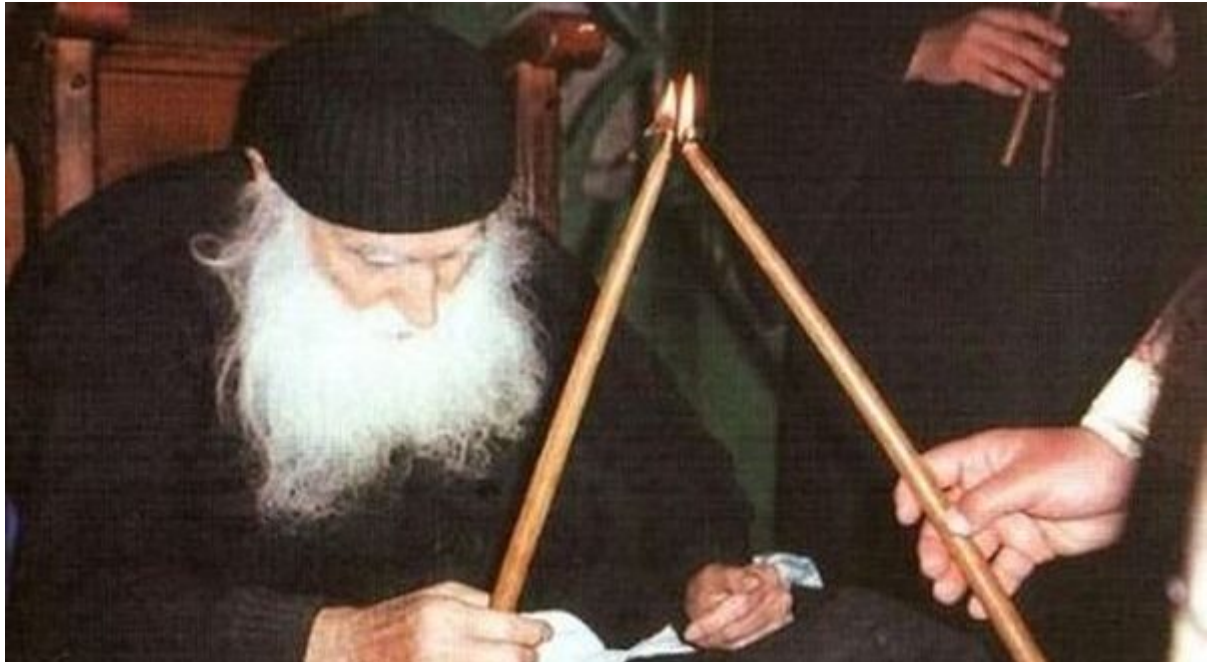

«Ευλόγησον», «να 'ναι ευλογημένο»-Υπακοή!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Κάποια καλογριούλα μου έγραψε, λέει: Γέροντα, άκούμε ότι θά 'ρθουν οί Τοῦρκοι καί δέν ξέρουμε τί νά κάνουμε.

Ά! άκουσε, παιδάκι μου, τῆς λέω. Δέν έχεις ύπακοή. Διότι άν είχες ύπακοή, τότε: «Τί με νοιάζει έμένα; Ό,τι μου πεϊ ή Γερόντισσα· ό,τι μου πεϊ ή Γερόντισσα. Δέν εϊναι Γερόντισσα ή Μ.; Έ, ό,τι πεϊ ή Μ., έμένα δέν με νοιάζει». Αὐτή εϊναι ύπακοή. Άλλα για νά φοβᾶσαι, έχεις θέλημα μέσα σου, έχεις θέλημα μέσα σου, έχεις θέλημα.

Ξέρετε πολὺ καλὰ ότι ό Γέροντάς μας (Ιωσήφ) ήταν τῶν άκρων ήσυχαστής καί τῆς νοερᾶς προσευχῆς. Καί όμως δέν μᾶς παρέδωσε ως πρῶτο τήν ήσυχία ή τήν νοερὰ προσευχή, αλλά μᾶς παρέδωσε τήν ύπακοή τὸ κοινόβιο!

Καί τὰ βιβλία τῶν άγίων Πατέρων άν παρακολουθήσετε, θά δεϊτε ότι πολλοί με εύκολία, με πολλήν άνεση άγίασαν, άγιάσθησαν οί ψυχές των, δίχως νά κάνουν κόπους, δίχως νά κάνουν θυσίες, δίχως νά κάνουν άσκητικούς άγώνας, αλλά τί; Έδιάλεξαν τήν ύπακοή.

Ή ύπακοή φέρει τόν άνθρωπο όχι μόνο σέ άπάθεια σωματική, αλλά καί πνευματική.

Βολιδοσκοπήσατε από ποῦ ξεκινάει ή ύπακοή. Από τήν Τριαδική Θεότητα. Ό Χριστός λέει ότι «ήρθα νά κάνω όχι τὸ θέλημα τὸ έμόν, αλλά τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με» (Λουκ. 22,42). Από εκεί άρχίζει ή ύπακοή. Γι' αὐτό καί όποιος κάνει

ὕπακοή, γίνεται μιμητὴς τοῦ Χριστοῦ!

Βεβαιώθηκα μὲ πείρα ὅτι ἡ ὕπακοή εἶναι ἀνωτέρα τῆς προσευχῆς.

Θέλεις ν' ἀποκτήσεις προσευχή; Θέλεις, ὅταν λὲς τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», νὰ τρέχουν τὰ δάκρυα ποτάμι ἀπὸ τὰ μάτια σου; Θέλεις νὰ ζήσεις τὴ ζωὴ τῶν ἀγγέλων; «Εὐλόγησον», «νά 'ναι εὐλογημένο». Ὑπακοή...!!!

Ὁ μέγας ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ μὴν πιστεύει τὸν λογισμό του. Ἐ, ὁ Γέροντας τώρα λείπει, ρώτησε τὸν ἀδερφό σου κι ὅ,τι σου πεῖ ν' ἀκούσεις. Δὲν εἶναι μικρὸς ἀγώνας νὰ ρίξεις τὸν ἑαυτό σου κάτω, δὲν εἶναι μικρὸς ἀγώνας.

Μὰ ἀλλιῶς δὲν γίνεται, ἀλλιῶς δὲν γίνεται. Ἄν θέλεις ν' ἀκολουθήσεις τὸν καλογερικὸ νόμο, ἐκεῖ θὰ πατήσεις.

Γέρων Ἐφραίμ Κατουνακιώτης – Λόγοι Διδαχῆς